mentales q̃ vocales. Hoc autē mlt̃ū
facit ad efficaciā orōnib. ꝑb. Cū i
nomīe id est cū mtę vocīe erau
disti me deus. Potēa generāt maio
rem affectionē. potest eēm sic orās
plus movēri cū singula meditāda
et ex hymnōi morosis cogitacōib
generant maiores affectiones de
sideriōr sōr. Hymnōi autē affectō
nes multū facūt orōēs efficacio
res. Juxt illud psalmi. Desiderū
cordis eōr audiuit auris tua. Po
terea sūt puriores q̃a nichil vāi
tatis eis admiscetur sic de facili
sicut vocalibus que sūt corā oīb.
Orō vero q̃ sit puriōr tāto effica
ciōr est. Unde sup cap̄. Cū mūda
et sincera est oratio nulla respi
cientis laude ul̃ adulacione tēp
tata. Ex hijs igit̃ tribus patet q̃
hymnōi orationes sūt efficaciores.
Ite liberius effundim̄ sēdm illud.
ꝑb. Effunda i gspectu tuo orōnē
meā. Cū autē m gspectu non ita
libere. et q̃ hūt mterdū impedi
mentū ab eis. Potēa magis in
promptu pūt hū. quia ad cōēs i
diget quis libus interdū et loco
et socijs interdū et cto tpe. In istis
vero nō sic. si oī tempe. oī loco. et
sme oī sono pūt orari. Hic ꝑb. Apud
me orō deo vite mee. q̃ dicēt in
ꝓtāte mea est. Poterea deficientibus
etiā viribus corporis humanis nō opor
tet deficere spiritū. Vnde martīo
firmo dicit̃ iunctū ab ordine spīm
nō relaxabat. Illō autē sic est de
officio diuino. Ex hijs igit̃ tribus
patet q̃ facilius est orare sic. Cū igit̃
sit magis necārie et magis effi
caces. quo ad multa. et facilius
pūt emitti q̃ stat q̃ hūt progati
uas multas sup orationes ordiā
rias propter quas sūt cū omni
deuocione serūande. Quare libēr
orandū sit i loās sēcūs Capl̃m xlv.

Quinto notandū q̃ licet hymnōi
orōnes in oī loco pūt fieri
sēdm aplm dicentē in oī loco leuā
das puras manus. tū gpetētius et
fructuosius i oratorio effūdūt. qd̃
innuit augustus cū ipedimēta orō
nū istarū i oratorio fieri interdum
mēdicat. qd̃ apparet ex multis roī
bus. Pie eēm credit̃ q̃ dūs facilius
exaudiat orōnes que fūt i loco ad
hoc sibi deputato. ꝓ psalm. xvj. Oculi
mei erūt apti et aures mee erecte
ad orōnem eius qui i loco isto orauit.
Ite credendū est q̃ sū angeli locum
tale sānm magis frequentant q̃ est do
mus dei. Vnde i huius rei argumētū
vidit iacob. Genesis xxviij. angelos
dei ascendētes et descēdentes i loco
qui dicūs est bethel id domus dei. Ipsi
autē sūt qui nūciij sūt ad deferēdū
orōnes eōr corā deo. Ite ꝓbabile ē
q̃ dēones qui libēt impediūt orō
nes nō audēt ita accedere ad hymnōi
locū sānm sicut ad alia ꝑ totū quē
ierunt eis. Geēm codē capl̃o. qd̃ vex
est papae de nombz. Ite omne ora
torū gsecratū est in honore alicuius
sancti. Pūm autē est credere q̃ sānus
patronus ecclesie specialē curā ha
beat de quemlibus ad locū sui pa
tronatus. sicut princeps tūe ad loca
sui dominij. sicut ūenit̃ de beato
iacobo. et multis alijs sānctis qui
specialiū curāt accedētes ad ora
toria sua. Cū q̃ sit orātibus nō mo
dicū necessariū adiutoriū sōr q̃
sūt potētes apud deū. sēdm illud
iob. v. Ad aliquē sōr quertē con
silia oratur in locis sacris q̃ alibi.
Ite ibi ut fregēt̃ est corpus dūi
et reliquie sōr. Quib autē dubi
tat quōm istū valere possint q̃m
multū ad orōnes salubiter pmouē
das. Si eēm princeps facilius recipit
peticiones i gspectū magnorū quam
me amicorū sibi frātū. quare nō id
sperandū est de dūo. Ideo sicut dic
tur hebre. ix. Manna qd̃ significabat
corpus dūi. et virga aaron et tabu
le moysi tamq̃ eōr religiē custodie

bant̃ in propiciatorio siue oraculo. et
nō alibi tū̃ q̃ petēta orōi et propi
cium. Ite ibi sūt ymagines cruci
fixi beate virginis et sōr et an
geloꝝ ut fregēt̃. Hec autē sensibi
lia i mente introducūt horū medi
tā que introducta multū valent
frequēt̃ ad exaudiendā deuocionē.
Deuocionis vo affectus sume facit
orōem efficacē. Augustinus ad pbande
orando deo digne sequēt̃ effectus.
q̃ feruēter operēdit affectus. Juxt illud
Corinthij ꝑ. Ad affectū cordis respi
ciat deus. Ex igit̃ hijs patet q̃ libē
ter q̃ facienda sūt orōnes secrete in
oratoriis q̃ alibi. Sic autē facie
bat egregius orator dauid q̃ dixit.
Adorabo ad templū sānm tuū. Sic
autē faciebāt boni et mali quōdā.
Luce xviij. Duo homīes ascen
debāt ad templū ut orarēt. vnus
phariseus et alēt publicanus. Sēd
ecā facēbāt aplī. Actuū ij. Pe
trus et iohēs ascendebāt i templū
ad horā nōnā. Quāpter ordines extra
ordinarias non sūt dimittēda alia
ordiārie facienda nec corporales ac
tiones. Et maxīē a fūibus laicis Capi
tulum. Quadragesimū Sextum.

Sexto notandū est q̃ licet ad
seruos dei deuotos ꝑtineat
sic semp libent̃ orare. tū̃ ꝓpter huius
mōi oracōes extraordinarias
nō debēt dimittēdā q̃ ordiārie sūt
facēda. Et ideo dicit augustinus si eis
vacauūt. mūēs egtīrio q̃ cū istāt
alie occupaciones ordinarie non
sūt ꝓpter orōnes huiusmōi extra
ordinarias dimittēde qd̃ constat
multis roībus euidenē. Qui ei ꝓ
orōēs huiusmōi dimittit facere
qd̃ debet sēdm votū pfessionis
est sicut vsurarius qui libēr dat
qd̃ nō debet q̃ reddit qd̃ debet.
Quo cōtra Roma. xiij. Reddite
omnibus debita. Ite insistē orōibus
huiusmōi relictis omnibus occupa
cionibus sapiēt singularitatē. Hy.
autē nocet i religione sicut fera i
vmea. ꝑb. Singularis feruēs pas
tus est eā scilicet vmeā dūi. Item
ista procedit ex propria voluntate illa
autem ex aliena ordinacōē. qd̃
magis acceptat deus i discipulis
suis. Joh. xxi. Alius te cinget
et ducet quo tu nō vis. Ite orō ē
ad ipetrandū q̃ faciamus qd̃ de
bemus facere. q̃ facē qd̃ debemus
finis est orōnis. Finis autē melī
or est q̃ illud qd̃ est ad finē. Pa
tet igit̃ q̃ melius est facē corā q̃m
sic orare. Cap̄. vij. Melior est finis
orōis q̃ pncipiū. Ite sic est duplic
ter orare scilicet verbo et opere.
Vnū auctus. nō cessat orare q̃ nō
cessat bōna facere. sz efficacior est ꝑ
dicacio operis q̃ sermonis ei. Et
orō operis efficacior q̃ vocis ē. Nō
sūt igit̃ opa relinquenda q̃ iciūbūt
fieri. ꝓpter orōnem. Item ille q̃
facit qd̃ alij faciūt non habet
vānā gloriā tempteēt. sicut
ille qui non est sicut ceteri homīes.
Oratio igit̃ extraordiaria facilius
fermētāt̃ vāmitate q̃ cōis oratio.
ergo est minus acceptā deo q̃a
noluit dūs i lege q̃ i aliquo sacrī
ficio offerret̃ fermentatū. Ideo
dicit ꝑ amos. iij. deuteronomio. Ite
i bethel. et pg et sacrificate de fer
mēto. laudem. et vocate voluntā
rias oblaciones. dōnū facite fer
mētāt̃. Ite hij qui relictis oībus
segregant̃ se in oratoriis. huiusmōi sūt
sicut ouis segregata q̃ facilius in
uadit lupus. Fūt etiam sicut tho
mas qui segregatus ab alijs dūm
videre non meruit. Ad istos vide
t̃ pertinere qd̃ dixit iudas. Hij sūt
qui segregant semēdos animales.
quia sicut animalia facile se a grege
segregant. et ideo spīm non habē
tes quia sicut bonus abbas facit
quōdā prudēcia i cōuentu et non
vult q̃ habeāt q̃ nō int̃ sūt cū a
lijs. Sed dūs spiūales grās et cō
qd̃ ideo d̃ quia ille voluntarie oblaciones orō